

Schultz van Haegen-Maas Geesteranus

een groot economisch belang. Wij moeten de burger beschermen. Dat doen wij door binnen de grenzen te blijven. Wij doen dat extra door voor Spaarndam de route te verleggen, waardoor veel mensen minder overlast krijgen. Over het totale gebied zal een verschuiving van het geluid plaatsvinden, dat veel meer verspreid is dan wanneer het over Spaarndam zou gaan. Volgens mij hebben wij daarmee het evenwicht perfect te pakken.

De heer **Samsom** (PvdA): U loopt om de vraag over de desastreuze procedure heen. Klopt het dat u in afwijking van de MER bijvoorbeeld het totale risicogewicht zelf heeft aangepast en dat daarvoor geen aparte MER hoeft te worden gemaakt? Kunt u parallel aan dergelijke procedures ook hier de punten aanpassen, zodat u niet alleen Spaarndam helpt, maar ook de mensen in Velsen en IJmond niet dupeert?

Staatssecretaris **Schultz van Haegen-Maas Geesteranus**: Dat is een vergissing. Het werd vorige keer tijdens het AO ook genoemd: het is Velsen of het zijn specifieke gemeenten. Het is een breed gebied, niet specifiek Spaarndam, Velsen of het IJmondgebied. Het geluid wordt over het totale gebied afgewenteld. Als de Kamer die wens nu ingewilligd wil krijgen, dan moet de hele MER-procedure opnieuw worden gedaan. Het totaal risicogewicht is door de MER-commissie getoetst en door ons vastgesteld. Als de route verlegd wordt, moet een nieuwe procedure worden doorlopen. Mogelijk heeft Schiphol dan weer de wens om andere onderdelen te optimaliseren, bijvoorbeeld op het punt van een maximale capaciteit. Dat geeft een eindeloze procedure. Overigens staat dit nog los van het feit dat ik het inhoudelijk niet met de heer Samsom eens ben.

De heer **Samsom** (PvdA): Wij zijn het inhoudelijk niet eens, dat klopt.

Staatssecretaris **Schultz van Haegen-Maas Geesteranus**: Het is ook in strijd met de wet.

De heer **Samsom** (PvdA): Klopt het dat u bij het totaal risicogewicht wel zonder MER eigenstandig mag oordelen en hierbij niet? Wat is

precies het verschil? U weet dat er geen juridisch verschil is.

Staatssecretaris **Schultz van Haegen-Maas Geesteranus**: Er zou een totaal risicogewicht uitkomen dat hoger was dan nu geldt. Dat heb ik niet willen toestaan, dus het totaal risicogewicht is niet aangepast. De geluidshinder vindt plaats binnen het wettelijk kader, dus dat laat ik zo. Als je dat wilt veranderen, zal Schiphol op zijn beurt de routecapaciteit opnieuw willen bekijken, hetgeen leidt tot enorme vertragingen.

Over de parallelle starts hebben wij gisteren een tussenbrief gestuurd, waarin staat dat wij nog geen oplossing voorhanden hebben. Aan de LVNL hebben wij meegegeven dat het moet binnen het bestaand wettelijk kader. Ik herinner wat dat betreft aan de motie-Haverkamp op dit punt. Als het Luchthavenverkeersbesluit moet worden aangepast, mag daarin alleen de invoerfout in en de verschuiving bij Spaarndam worden meegenomen. Er is gevraagd naar een oplossing voor het parallel starten binnen de regels en binnen de grenswaarden. Dat betekent dat dit niet bij de invoerfout hoeft te worden betrokken. Dat zou ook in strijd met de motie-Haverkamp zijn.

De heer **Duyvendak** (GroenLinks): De motie-Haverkamp is aangenomen voordat deze problematiek überhaupt bekend werd. Het gaat om wat nu zou kunnen gaan gebeuren. De staatssecretaris zou nu een aanpassing kunnen maken gebaseerd op een manier van vliegen vanuit beide banen, parallel startend in een blokkensysteem, waarvan zijzelf nu zegt dat deze in de praktijk niet waargemaakt wordt. Ik vraag de staatssecretaris om het in één keer goed te regelen. Anders gaat zij nu iets vastleggen wat feitelijk niet te vliegen is.

Staatssecretaris **Schultz van Haegen-Maas Geesteranus**: Ik wil het niet via het Luchthavenverkeersbesluit doen om de volgende reden. Een van de voorstellen van de LVNL houdt in dat het vliegen over Zwanenburg weer toeneemt. Dat kan niet. Er zullen andere oplossingen moeten worden gevonden, bijvoorbeeld in het soort vliegtuigen, de momenten, de weersomstandigheden. Er kan ook gedacht worden aan het toestaan van afwijkingen op

bepaalde punten. Het moet allemaal binnen het huidige kader. Als wij ondanks een eerdere motie dit toch bij het Luchthavenverkeersbesluit zouden willen betrekken, zou de procedure erg lang worden. Wat mij betreft worden de invoerfout en Spaarndam losgekoppeld en snel afgehandeld. Dan komen wij zowel tegemoet aan de rol van de Kamer rond Spaarndam als aan de wens van de sector rond de invoerfout. De kwestie van het parallel starten proberen wij dan daarna op te lossen. Wat mij betreft moet dat kunnen binnen het wettelijk kader. Als het in de toekomst toch anders moet zijn, dan staan wij hier weer in de Kamer met eenzelfde soort procedure, maar het is schier onmogelijk om nu nog binnen deze procedure waarin de MER al doorlopen is en allerlei zaken al vergoederd zijn, een oplossing ter zake te vinden. Mijn voorkeur blijft uitgaan naar een operationele oplossing in plaats van een wetsaanpassing.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan het eind van de vergadering te stemmen over de moties.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 23 juni 2004 over **bezuinigingen op de publieke omroep**.

□

De heer **Atsma** (CDA): Voorzitter. De vorige week hebben we uitgebreid gesproken over de bezuinigingen op de publieke omroep, meer in het bijzonder de bezuiniging op het Muziekcentrum voor de Omroep. De CDA-fractie heeft toen geen onduidelijkheid laten bestaan over de wenselijkheid om die bezuinigingsdoelstelling te halen. Ook hebben wij toen aangegeven dat er ten aanzien van de bezuiniging op het MCO er in ieder geval een variant is die onze voorkeur heeft, aangezien die én wordt gedragen door het bestuur van de publieke omroep én van een positief advies is voorzien door de Raad voor Cultuur. Het is wel jammer dat met deze variant de noodzakelijke totale bezuinigingsdoelstelling niet gehaald zal worden.

Atsma

Desalniettemin hecht de CDA-fractie eraan te benadrukken dat de fusievariant zoals die in eerste instantie is voorgelegd aan velen, ook aan de Kamer, onze voorkeur heeft, met inachtneming van de bezuinigingsdoelstelling die door de staatssecretaris is geformuleerd. Vandaar de volgende motie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat overleg tussen het Muziekcentrum voor de Omroep (MCO) en de publieke omroep niet tot een gezamenlijk standpunt heeft geleid;

overwegende dat het Muziekcentrum voor de Omroep eigenlijk ook het Muziekcentrum van de Omroep zou moeten zijn;

overwegende dat de Kamer zich in meerderheid heeft uitgesproken tegen opheffing van het Radio Symfonie Orkest en gepleit heeft voor het uitwerken van een fusievariant volgens het oorspronkelijke voorstel van de publieke omroep, dat op hoofdlijnen wordt onderschreven door de Raad voor Cultuur;

stelt vast dat de bezuinigingstaakstelling binnen de gestelde termijn moet worden gerealiseerd;

verzoekt de regering, de publieke omroep met ingang van 1 januari 2005 of zo spoedig mogelijk volledig verantwoordelijk te maken voor het MCO en het MCO deel uit te laten maken van de begroting van de publieke omroep;

verzoekt voorts de regering, de publieke omroep op te dragen, de oorspronkelijke fusievariant van de publieke omroep verder uit te werken en uit te voeren, zonder dat de bezuinigingstaakstelling ter discussie wordt gesteld,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Atsma en Bakker. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 152 (29200-VIII).

Mevrouw **Van Nieuwenhoven** (PvdA): Ik zou de heer Atsma een verduidelijking over zijn motie willen vragen. Er staat namelijk niets in over een heel belangrijk onderdeel in deze discussie, te weten de euro's. Moet ik uit de formulering dat de oorspronkelijke fusievariant van de publieke omroep verder uitgewerkt dient te worden, opmaken dat daarmee ook de bandbreedte die gold in de eerdere brieven van de staatssecretaris, van toepassing dient te zijn in de ogen van de CDA-fractie?

De heer **Atsma** (CDA): Als het bedrag niet wordt gehaald door de fusievariant, heb ik in de toelichting gezegd dat er naar aanvullende middelen moet worden gezocht om de ambitie van de staatssecretaris, die door ons wordt gedeeld, te kunnen realiseren.

Mevrouw **Van Nieuwenhoven** (PvdA): Dat is in de bandbreedte die eerder is aangegeven, neem ik aan.

De heer **Atsma** (CDA): De bandbreedte was 2 mln euro, dacht ik. De staatssecretaris is uitgegaan van een bedrag van 6,5 mln.

Mevrouw **Van Nieuwenhoven** (PvdA): De bandbreedte was 5,5-7,5.

De heer **Atsma** (CDA): Ja, 2 mln, dat zeg ik. De staatssecretaris ging uit van 6,5. Wij hechten eraan dat de taakstelling wordt gehaald.

Mevrouw **Van Nieuwenhoven** (PvdA): Dat betekent dat u vindt dat er sowieso 6,5 mln bezuinigd moet worden.

De heer **Atsma** (CDA): Wij hebben in de motie aangegeven dat die taakstelling gerealiseerd moet worden. Dat betekent dat er ook naar een aantal andere onderdelen van het MCO gekeken kan worden.

Mevrouw **Vergeer** (SP): Voorzitter. Wij praten vandaag over bezuinigingen bij het MCO. De kwaliteit van de orkesten waar het om gaat, staat totaal buiten de discussie. Iedereen is het erover eens dat de omroeporkesten nationaal en internationaal van grote faam zijn. De laatste tijd zijn een aantal fusievarianten de revue gepasseerd die allemaal hun

nadelen hebben voor het RSO of voor het RKO. Dan is er weer een kaasschaafmethode, er is iedere keer wel wat. Je kunt dat het hoe dan ook een aderlating is voor het orkestenbestel in Nederland. Laten wij niet vergeten dat het ook een slag is voor de jonge musici in de conservatoria, voor wie het vooruitzicht op arbeidsplaatsen verloren gaat.

De SP-fractie begrijpt eigenlijk niet waarom de staatssecretaris niet in staat is om 7,5 mln op tafel te leggen om deze orkesten te behouden. Gisteren is er een VAO geweest, waarbij door het CDA 50 mln is geamendeerd voor het bedrijfsleven. Dat kan blijkbaar wel.

Ik doe een dringend beroep op de staatssecretaris om het geld op tafel te leggen en te zorgen dat de orkesten behouden blijven. Hierover dien ik de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de geplande bezuinigingen op het MCO onherstelbare schade berokkenen aan het Nederlandse orkestenbestel;

van mening dat deze bezuinigingen de capaciteit en de pluriformiteit van het muziekrepertoire te veel zullen beperken;

van mening dat deze gevolgen voor de Nederlandse muziekcultuur en de werkgelegenheid in deze sector ontoelaatbaar zijn;

verzoekt de regering, de geplande bezuinigingen op het MCO ongedaan te maken en de bekostiging en de positie van de orkesten en het koor van het MCO te betrekken bij het debat Hoofdlijnen beleid publieke omroep,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Vergeer, Van Nieuwenhoven, Kraneveldt en Halsema. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 153 (29200-VIII).

Mevrouw **Van Nieuwenhoven**

Van Nieuwenhoven

(PvdA): Voorzitter. In mijn bijdrage kan ik er bijna niet omheen om ook een stemverklaring af te leggen over de motie van de heer Atsma. De situatie bij het Muziekcentrum voor de omroep is niet zo melodieus als de Brahms-opname onder leiding van Hans Vonk, waarvoor het net een 10 heeft gekregen. Mevrouw Vergeer heeft gelijk dat het hierbij niet over kwaliteit gaat. Net als bij de Vier seizoenen van Vivaldi hebben wij er ongeveer een jaar, lente, zomer, herfst en winter, over gedaan om te zien wat er nu werkelijk met het muziekcentrum voor de omroep moet gebeuren. Het lijkt eigenlijk nog meer op Sjostakovitsj, want het is geprogrammeerd en bureaucratisch. Ik houd er wel van, maar het leidt tot hel en verdoemenis.

Bach, Haydn, Mozart en Händel speelden in overheidsdienst. Het lijkt soms wel alsof wij hier moeten uitmaken in welke omvang en hoe een orkest moet worden samengesteld. Alles in mij als politicus verzet zich daartegen, omdat ik liever wil genieten van de mooie muziek. Daarom wil ik ook zoveel mogelijk orkesten behouden. Gelukkig is de hele fractie van de Partij van de Arbeid dat met mij eens, maar de staatssecretaris en de coalitie nog niet. Misschien kan ik hen overtuigen door te zeggen dat zij de rest van de dag eens naar die prachtige opname zouden moeten luisteren in plaats van hun gewone werkzaamheden te doen.

Ik zal mijn fractie adviseren uiteindelijk wel voor de motie-Atsma te stemmen, omdat dat het beste is en daardoor zoveel mogelijk arbeidsplaatsen gespaard worden. Ik schaam mij er niet voor dat op deze manier te zeggen.

Mevrouw **Halsema** (GroenLinks): Voorzitter. Gisteren heeft de CDA-fractie bij monde van de heer De Nerée tot Babberich een amendement ingediend voor 50 mln bedrijvensubsidies. 50 mln op een rijksbegroting waarop al behoorlijk wat geld wordt gereserveerd voor bedrijven! Was dat geld niet naar nog weer een bedrijf gegaan, dan hadden wij een orkest kunnen redden. Ik weet dat het begrotings-technisch even niet mogelijk is, maar het lijkt mij duidelijk genoeg.

Ik ben gewoon pislidig over de manier waarop het nu gaat. Het is

volstrekt onuitstaanbaar dat wij vandaag moeten praten over een bedrag van 7,5 mln euro. Omdat dit geld er niet is, wordt heel veel cultuur om zeep geholpen, terwijl ik vermoed dat minister Zalm zou zeggen: wij halen het uit de plooiën van onze jas voor andere doeleinden.

De orkesten komen er niet uit. Er is ruzie. Nu betreedt de Kamer noodgedwongen het speelveld van de staatssecretaris. Ik heb er net als mevrouw Van Nieuwenhoven grote bezwaren tegen dat de Kamer artistiek inhoudelijke afwegingen moet maken. Ik kan erg van muziek genieten, maar ik ben volstrekt niet capabel om te beoordelen welk orkest artistiek inhoudelijk van meer kwaliteit is, nog daargelaten dat de kwaliteit van de orkesten überhaupt niet ter discussie staat.

Ik heb erg veel moeite met de motie van de heer Atsma. Laat ik daar maar eerlijk over zijn. Zijn idee is dat met een fusie meer kwaliteit behouden blijft dan door opheffing van het RSO. Ik weet dat niet, ik betwijfel het. Wat je krijgt, is een Radio symfonisch orkest en een tweede Symfonieorkest dat kleiner is en waarschijnlijk van minder betekenis. Daarvoor verdwijnt onder andere het Kamerorkest en daar heb ik moeite mee. Het enige dat voor de fusie pleit, is het behoud van arbeidsplaatsen. Wie garandeert mij dat die arbeidsplaatsen ook op termijn blijven bestaan? Ik kan mij voorstellen dat over drie jaar de staatssecretaris die misschien wel dezelfde is als de huidige zegt dat dit kleinere orkest onvoldoende kwaliteit heeft zodat daarop bezuinigd kan worden.

Het moge duidelijk zijn dat wij van harte onze steun hebben verleend aan de motie van mevrouw Vergeer. Ik hoop dat het geen symbolische motie is, maar dat die een Kamer-meerderheid krijgt zodat de regering de opdracht krijgt dat schamele bedrag bij elkaar te zoeken. Mijn fractie beraadt zich op de motie-Atsma.

Mevrouw **Kraneveldt** (LPF): Voorzitter. Om de stemmingen vanavond te ontlasten, leg ik nu een stemverklaring af namens de LPF-fractie over de twee moties.

Onder de motie van mevrouw Vergeer staat mijn naam. Het lijkt mij

duidelijk dat wij van harte voor die motie zijn.

De motie van de heer Atsma is een twijfelgeval. Een aspect is dat het van vier slechte alternatieven de minst slechte kiest. Misschien moeten wij die ondersteunen, zodat het orkest in ieder geval niet compleet wordt wegbezuinigd. Aan de andere kant staat in het dictum dat deze bezuinigingen noodzakelijk en onvermijdelijk zijn. Met die conclusie kunnen wij het niet eens zijn. Je hebt dan een ja en een nee waartussen je moet kiezen. Wat voor ons de doorslag geeft om dan toch maar voor de motie van de heer Atsma vanavond te stemmen, is het feit dat ook vanuit het RSO het verzoek is gekomen, die motie te ondersteunen, omdat het orkest dan tenminste behouden blijft. Van de vier slechte opties kiezen wij dan maar voor de minst slechte, maar het is wel met pijn in het hart.

Staatssecretaris **Van der Laan**: Voorzitter. Er zijn al veel standpunten besproken tijdens het AO en in de publiciteit. In deze situatie is sprake van veel dilemma's. Toch moet er een keuze worden gemaakt. Ik zal mij primair uitspreken over de beide moties. Ik heb de motie-Vergeer nog niet ontvangen. Ik heb die niet gelezen. De strekking van de motie is mij volledig duidelijk.

Ik heb de keuze gemaakt om 6,5 mln te bezuinigen in relatie tot het MCO. Uit de verschillende bijdragen begrijp ik dat dit door een meerderheid van de Kamer wordt gesteund. Ik begrijp dat ik de motie van de heer Atsma zo moet lezen dat hij de regering vraagt om dit bedrag als uitgangspunt te nemen. Dat uitgangspunt deel ik.

Mevrouw **Vergeer** (SP): ...

De **voorzitter**: Ik heb het regime zo-even wat versoepeld. Het is echter niet de bedoeling om opnieuw debatten te voeren. Dat is het andere uiterste. U krijgt de ruimte voor een vraag.

Mevrouw **Vergeer** (SP): De staatssecretaris zegt terecht dat het kabinet de keuze heeft gemaakt om deze muziekorkesten de nek om te draaien. Daar komt het op neer. Ik begrijp dat niet. Er is wel geld voor het verbouwen van ministerskamers.

Van der Laan

Het kabinet zegt ook over een aantal jaren geld te hebben om de ministersalarissen met 30% te verhogen. Ik vraag in mijn motie om de discussie over het MCO mee te nemen in het toekomstplan van de media en de omroepen. Dat weigert de staatssecretaris. Er kan echter wel gepreludeerd worden op de toekomst met een stijging van de ministersalarissen met 30%. De bonussen bij de ambtenaren van OCW zijn bekend. Ik wijs op de hoeveelheid ambtenaren die er vandaag zijn om de staatssecretaris te ondersteunen. Ik gun deze mensen van harte hun werkgelegenheid. Waar is het echter voor nodig? De staatssecretaris weet toch wat zij gaat zeggen? De verhouding is totaal zoek. De staatssecretaris is niet een staatssecretaris van cultuur, maar een van financiën.

De **voorzitter**: Ik maak een opmerking. Ik heb meer gezegd dat ik er bezwaar tegen heb dat de Kamer kritiek uitoefent op het aantal ambtenaren dat in de Kamer aanwezig is. Dat is aan de minister of de staatssecretaris. Ik vind het niet goed. Ik ga hierover niet in discussie.

Staatssecretaris **Van der Laan**: De verleiding is groot om op de argumenten van mevrouw Vergeer in te gaan. Ik zal mijn emoties daarover beperken. Ik laat mij niet uitdagen om op dergelijke voor mij niet te verbinden argumenten in te gaan. Ik sta volledig in voor mijn ambtenaren, die buitengewoon hard werken. Ik begrijp dat mevrouw Vergeer vindt dat een arbeidsplaats van een ambtenaar van minder waarde is dan die van een musicus. Het persoonlijke leed van een ontslagen ambtenaar is net zo groot als het persoonlijke leed van een ontslagen musicus. Ik sta pal voor mijn ambtenaren.

Mevrouw **Vergeer** (SP): ...

De **voorzitter**: U heeft een reactie gekregen.

Mevrouw **Vergeer** (SP): Voorzitter. Het gaat om de tegenstelling tussen bureaucratie en cultuur.

De **voorzitter**: Ik geef u niet meer de gelegenheid te interrumperen. Dit komt niet in de Handelingen.

Staatssecretaris **Van der Laan**: Ik

ontraad de motie van mevrouw Vergeer.

Ik ga verder in op de motie van de heer Atsma met het uitgangspunt dat de bezuinigingsstaakstelling van 6,5 mln moet worden gehaald. Ik kan daarin volledig meegaan. Er is sinds het debat van vorige week een nieuw element nog niet behandeld. Het betreft de overdracht van de verantwoordelijkheid van de publieke omroep voor het MCO, bij voorkeur vanaf 1 januari. Ik kan ook hierin met de motie meegaan. Ik begrijp ook de redenering. Het is duidelijk geworden dat in de afgelopen periode de bestuurlijke structuur, met veel dilemma's, niet tot een eenduidige aansturing is gekomen. Dat verklaart ook het proces waarmee wij allen, ook mevrouw Halsema, niet blij zijn.

Ik moet enkele opmerkingen maken over de overdracht naar de PO. Ik steun het uitgangspunt. Een dergelijke fundamentele overdracht van bevoegdheden vraagt minimaal een half jaar werk. Dat is een ingewikkeld proces. De datum van 1 januari zal dan ook zeker het streven zijn. Ik kan echter geen garantie afgeven. Het is belangrijk om het begrotingsjaar als uitgangspunt te nemen. Alles zal daarop gericht zijn. De Kamer moet zich ook realiseren dat voor de overgang naar de publieke omroep de huidige bestuurlijke structuur volledig blijft werken. De tweede passage in de motie, waarin de regering wordt verzocht om de publieke omroep de taak te geven de fusievariant verder uit te werken, is dus moeilijk uit te voeren. Wat ik wel kan toezeggen, is dat er een nauwe betrokkenheid zal zijn tussen de publieke omroep en het huidige curatorium dat bestuurlijk verantwoordelijk is. De publieke omroep is ook vertegenwoordigd in het curatorium. In de tussentijd zal daar dus nadrukkelijk op gelet moeten worden. Het misverstand mag niet ontstaan dat de publieke omroep de zaak vanaf morgen gaat regelen, want dat kan pas vanaf 1 januari 2005. Dat betekent dat de begrotingsvoorbereiding en de eerste stap naar de ontwikkeling van de fusievariant nog tot de verantwoordelijkheid van het huidige curatorium moeten worden gerekend. Dat dit zorgvuldig en adequaat moet gebeuren, is duidelijk. Ik kan dus op zichzelf instemmen met deze opmerkingen over de operationele bestuurlijke

verantwoordelijkheid voor het proces.

Tot slot ga ik in op de fusie. Zoals vorige week duidelijk is geworden, had ik inhoudelijke redenen om voorstander te zijn van opheffing van het RSO-orkest. Het is natuurlijk kiezen tussen twee kwaden, maar ik vond dat het minste kwaad omdat dit het risico op beschadiging van de andere ensembles nadrukkelijk verlaagde. Dat zou ook niet nog een keer de opheffing van het RKO betekenen. Dan houd je in het totaal van de publieke omroep vier unieke ensembles over, terwijl je nu twee meer op elkaar gelijkende ensembles overhoudt, maar dat terzijde. Ik zie dat de Kamer in den brede voor de fusie is en dat respecteer ik. Het uitgangspunt van de motie is de oorspronkelijke fusievariant. Gelet op de mate van detail waarin wij ons in deze zaak hebben gemengd ± of het nodig was laat ik in het midden, maar het is nu eenmaal gebeurd ± stel ik voor om er verder geen uitspraken over te doen. Ik wil het overleg dat zal plaatsvinden liever niet belasten met een aantal ge- of verboden. Wij geven het curatorium alleen mee dat het een fusievariant moet worden. De wijze van invulling en de taakstelling wil ik vooral overlaten aan de bestuurlijk verantwoordelijken. Ik kan mij dus inhoudelijk niet vinden in de fusievariant, maar ik respecteer de uitspraak van de Kamer daarover.

Mevrouw **Halsema** (GroenLinks): Zegt u nu eigenlijk dat de motie kan worden ingetrokken? De boodschap is duidelijk, maar wij moeten een niet te duidelijke opdracht laten uitgaan.

Staatssecretaris **Van der Laan**: Nee, ik zeg niet dat de motie kan worden ingetrokken. Ik maak alleen een aantal aanvullende opmerkingen, omdat de motie algemene formuleringen hanteert. Ik vind het belangrijk dat wij nu, na de onduidelijkheid in de afgelopen maanden, duidelijkheid creëren over het verwachtingspatroon. Het eerste halfjaar is er nog een oude bestuurlijke situatie, maar er moet wel geanticipeerd worden op de periode daarna. Een belangrijk punt is dat wij de bestuurlijk verantwoordelijken hun werk moeten laten doen en niet op details moeten sturen. Wij moeten niet vooraf zeggen wat er allemaal wel en niet mag. Ik kan op dat punt instemmen

Van der Laan

met de motie. Ik wil de motie ook op die manier uitvoeren. Het zal al moeilijk genoeg zijn om met deze variant de bezuinigingen te realiseren. Ik probeer de discussie tussen de twee partijen zoveel mogelijk te ontlasten van invloeden van buitenaf.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan het eind van de vergadering over de ingediende moties te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 30 juni 2004 over **het filmstimuleringsbeleid**.

De heer **Dittrich** (D66): Mijnheer de voorzitter. De filmsector is de afgelopen jaren enorm succesvol geweest. Dat kun je afmeten aan het marktaandeel van de Nederlandse film. Dat zie je ook aan de grote mensenmassa's die naar populaire Nederlandse speelfilms in de bioscoop zijn geweest. Er komt veel publiek. Iedereen praat erover. Er zijn ook internationale successen geboekt. De filmsector in Nederland is dus echt iets om trots op te zijn. Zeker in een groter wordend Europa is het goed om te zien dat onze eigen cultuur via de film de grenzen overstijgt en dat wij internationaal meespelen.

Er is een aantal onderzoeken geweest, onder andere van Berenschot en van Baker & McKenzie. Zij hebben gekeken naar de filmsector en zij hebben gezocht naar de redenen van deze groei. Zij komen tot de conclusie dat de specifieke fiscale maatregelen die de overheid in de afgelopen jaren heeft genomen ten grondslag liggen aan dat succes. Nu die financiering bedreigd lijkt te worden en er een andere wind dreigt te gaan waaien voor de filmsector heeft mijn fractie besloten te proberen mee te sturen om het de goede kant op te laten gaan. Daarom wil ik de Kamer de volgende motie voorleggen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat het filmstimuleringsbeleid zeer succesvol is geweest, wat ertoe heeft geleid dat de afgelopen jaren talloze succesvolle publieksfilms zijn geproduceerd, en waardoor het marktaandeel van Nederlandse films in de bioscopen spectaculair is gestegen;

gelet op het voornemen van de Nederlandse regering om desondanks het filmstimuleringsbeleid te versoberen en met name het fiscaal stimuleren van particuliere participatie in de financiering van publieksfilms te beëindigen;

van mening dat de stimulering van publieksfilms moet blijven bestaan en dat daarvoor een adequaat instrumentarium om particuliere participatie in de financiering van publieksfilms te bevorderen onontbeerlijk is;

overwegende dat zowel het Berenschot-rapport uit 2003 als het rapport dat recentelijk in opdracht van de werkgroep filmstimuleringsbeleid is gemaakt (Baker & McKenzie) aantoonde dat een fiscaal instrumentarium hiertoe onmisbaar is;

verzoekt de regering, de Kamer op prinsjesdag mee te delen op welke wijze een adequate stimulering van publieksfilms (naast de overige onderdelen van het filmbeleid) ook vanaf 2005 zal worden verzekerd, en daarbij op basis van beide hierboven genoemde rapporten een adequaat instrumentarium te kiezen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Dittrich. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 6 (28989, 25434).

Mevrouw **Van Nieuwenhoven** (PvdA): Voorzitter. De geschiedenis van het wel of niet kunnen overleven van de filmindustrie in Nederland loopt zelfs al iets langer dan onze confrontatie met de staatssecretaris over het muziekcentrum van de omroep. In het algemeen overleg heb ik gezegd dat de staatssecretaris op zich volgens mij wel van goede

wil is, maar dat het jammer is dat het kabinet dat niet lijkt te zijn en dat zeker de ministers van EZ en van Financiën ± misschien zijn het wel de staatssecretarissen van deze ministeries ± die eventuele goede wil tegenover de Kamer nog nooit hebben getoond. Ik vind het dan ook jammer dat ik deze staatssecretaris moet zeggen dat het absoluut noodzakelijk is dat de zojuist door de heer Dittrich ingediende motie wordt aangenomen en uitgevoerd. Ik hoop de mede coalitiepartijen van de heer Dittrich ervan te kunnen overtuigen dat zij vandaag echt geschiedenis kunnen schrijven als ook zij ervoor zorgen dat de filmindustrie in Nederland op deze manier fiscaal verder ondersteund blijft.

De heer **Rijpstra** (VVD): Mijnheer de voorzitter. In de aangenomen motie van de leden Bakker en De Grave van 8 oktober 2003 werd de regering verzocht om in overleg met de filmsector te komen tot een nieuwe opzet voor de financiering van de Nederlandse film en om de Kamer daarover op prinsjesdag 2004 te berichten. In het algemeen overleg van gisteren heeft ook de VVD-fractie geconstateerd dat de werkgroep filmstimulering Baker & McKenzie een rapport hebben laten uitbrengen en dat het kabinet naar haar mening onvoldoende is ingegaan op de voorstellen die daarin staan. Wij vinden dat jammer, want als je tot een nieuwe opzet van de financiering van de Nederlandse film wil komen, zul je toch alle ins en outs op een rijtje moeten hebben gezet en van deugdelijk commentaar moeten hebben voorzien. In onze ogen is dat onvoldoende gebeurd. In het antwoord op de schriftelijke vragen van de leden Bakker, De Grave, Van Vroonhoven-Kok en Van Nieuwenhoven van 22 januari 2004 wordt gesteld dat de staatssecretaris van OCW bij de ontwikkeling van een nieuwe vorm van filmfinanciering ook de mogelijkheden zal onderzoeken om private financieringen te genereren. De uitwerking van deze duidelijke toezegging hebben wij onvoldoende in de brief van de staatssecretaris aan de Kamer terug kunnen vinden. Daarom wil mijn fractie de volgende motie indienen.